RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 80.048 van 4 mei 1999
in de zaak A. 49.654/XII-1813.

In zake : Frank DE BISSCHOP,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Annaplein 34

tegen :

de UNIVERSITEIT GENT (UG).

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Frank DE BISSCHOP op 24 december 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 25 juni 1992 van de raad van bestuur van de Universiteit Gent, waarbij hij met ingang van 1 oktober 1991 als voltijds docent in de faculteit van de geneeskunde gerangschikt wordt en van de beslissing van 29 september 1992 van dezelfde Raad houdende bevestiging van de eerstgenoemde beslissing, in de mate dat die beslissingen de impliciete weigering inhouden hem te rangschikken als voltijds hoofddocent in de betrokken faculteit;

Gelet op het arrest nr. 41.982 van 16 februari 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen wordt verworpen;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 13 mei 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 24 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat F. LIEBAUT, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1.1. De bestreden beslissingen zijn genomen met toepassing van artikel 181 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : het universiteitsdecreet).

Dat decreet doet het onderscheid tussen de leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel en de leden van het onderwijzend personeel verdwijnen. Beide categorieën worden in één academisch corps geïntegreerd : het zelfstandig academisch personeel

(ZAP). Bij dat personeel bestaan vier graden, docent, hoofddocent, hoogleraar, gewoon hoogleraar (art. 64 van het decreet).

Krachtens artikel 181, eerste lid, van het decreet dient het universiteitsbestuur te beslissen over het al dan niet rangschikken van elk lid van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel in één van de voormelde graden, zulks op grond van de door hem voorafgaandelijk vast te leggen criteria.

1.1.2. Bedoelde criteria heeft voor de Universiteit GENT (UG) de raad van bestuur op 19 december 1991 vastgelegd.

Zo heeft hij als derde criterium vastgelegd dat faculteitsgeaggregeerden en werkleiders hun kandidatuur kunnen stellen om te worden gerangschikt als docent of hoofddocent. Hij heeft daaraan toegevoegd dat de raad van bestuur beslist op basis van een gemotiveerd advies van de betrokken faculteit of het gelijkgesteld orgaan en in functie van de budgettaire mogelijkheden.

Als zesde criterium heeft de raad van bestuur vastgelegd dat bij hun advies de faculteiten, de gelijkgestelde organen of de commissie ad hoc rekening houden met de door de raad van bestuur goedgekeurde voorwaarden voor de benoeming of de aanstelling van het zelfstandig academisch personeel.

1.1.3. In artikel 7 van het besluit houdende die benoemingsvoorwaarden is vastgesteld wat volgt :

> "Artikel 7. Elke bevordering en eerste benoeming of aanstelling moet worden voorafgegaan door een onderzoek naar de bekwaamheden van de kandidaat en hun geschiktheid om bij te dragen tot wetenschappelijk onderwijs en onderzoek. De mogelijkheid om ook door wetenschappelijke dienstverlening bij te dragen tot het image en de bloei van de Universiteit Gent strekt daarbij tot aanbeveling ...".

Artikel 10 van hetzelfde besluit luidt als volgt :

"Artikel 10. Per graad dient aan volgende specifieke voorwaarden te worden voldaan :

1. Docent.

Wetenschappelijk onderzoek.

Elke kandidaat-docent dient met zijn of haar doctoraatsproefschrift te hebben aangetoond een veelbelovend onderzoeker te zijn. Dit dient te worden gestaafd door recente publikaties in wetenschappelijke tijdschriften die een ruime verspreiding kennen en die een beroep doen op deskundigen voor de beoordeling van de ingezonden manuscripten. Bijdragen op nationale en internationale conferenties strekken daarbij tot aanbeveling.

Onderwijs.

Kandidaten dienen hun onderwijskundige bekwaamheid aan te tonen door het voorleggen aan de beoordelingscommissie van een onderwijsdossier dat twee componenten omvat :

1. De vermelding van voorafgaande onderwijservaring en/of vroegere initiatieven die tot bekwaamheid ter zake kunnen bijdragen (bv. docententraining)

2. De uitwerking van een persoonlijk voorstel van planning van het onderwijs in het betrokken vakgebied.

De inhoudelijke planning kan getoetst worden aan criteria als : relevantie in termen van overzicht over de fundamenten van het vakgebied, actualiteitsgehalte, waarde voor het oplossen van problemen, enz.

De onderwijskundige planning dient te beantwoorden aan criteria inzake relevantie van de leerdoelen, efficiëntie van de werkvormen (bv. actieve oefeningen, zelfstudie enz.) en het studiemateriaal (syllabus, individueel studiemateriaal enz.) en de geldigheid en betrouwbaarheid van de evaluatie (frekwentie, voorziene feedback, enz.)

De beoordelingscommissie dient rekening te houden met de beschikbare evaluaties, o.m. door studenten.

In geval van twijfel aan de onderwijskundige bekwaamheid van de kandidaat kan de selectiecommissie de bespreking van het dossier met de kandidaat aanvullen met de organisatie van één of enkele proeflessen.

2. Hoofddocent.

Wetenschappelijk onderzoek.

De kandidaat-hoofddocenten dienen, meer nog dan de kandidaat-docenten, aan te tonen actief te zijn op hoog wetenschappelijk niveau. Betrokkenheid bij het wetenschappelijk gebeuren als deskundige, lid van redactieraden, wetenschappelijke commissies e.a. strekt daarbij tot aanbeveling.

Behalve op grond van eigen onderzoek, dienen de kandidaten zich ook verdienstelijk te hebben gemaakt bij het leiden van onderzoekswerk.

Onderwijs.

Voor benoeming of aanstelling tot hoofddocent geldt eveneens de verdediging van een onderwijsdossier (cf. docent) met dien verstande dat de kandidaten in

geval van bevordering dienen aan te tonen in welke mate zij hun vroegere plannen ter zake hebben gerealiseerd.

De beoordelingscommissie dient rekening te houden met de beschikbare evaluaties, o.m. door studenten.

...".

1.2.1. Verzoeker is sinds 1 oktober 1985 faculteitsgeaggregeerde aan de UG en behoort aldus tot het vastbenoemd wetenschappelijk personeel van die instelling.

1.2.2. Met een schrijven van 9 januari 1992 nodigt de rector de leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel van de UG die ten laste van de werkingsuitkeringen bezoldigd zijn, uit hun kandidatuur in te dienen voor rangschikking in een graad van het ZAP.

1.2.3. Bij brief van 28 februari 1992 doet verzoeker een aanvraag voor rangschikking als hoofddocent.

1.2.4. Op 21 mei 1992 adviseert de binnen de faculteit van de geneeskunde opgerichte commissie ter beoordeling van de kandidaturen voor rangschikking van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel in het ZAP-kader unaniem verzoeker in dat kader op te nemen, maar dan, met 7 stemmen voor, 1 stem tegen en twee onthoudingen, alleen als docent, niet als hoofddocent.

Als individuele motivatie wordt hierbij opgegeven :

"De heer DE BISSCHOP, geaggregeerde voor het hoger onderwijs, is betrokken bij de practica in de natuurkunde. Hij heeft een aantal internationale contacten maar zijn wetenschappelijke produktie over de jaren is gering.

In de commissie werd, niettegenstaande dit laatste, na de stemming, wel een meerderheid bereikt om de heer DE BISSCHOP in het ZAP-kader op te nemen in de graad van docent".

1.2.5. Op 2 juni 1992 adviseert de raad van de faculteit verzoeker op te nemen in het ZAP-kader (45 voor, 1 tegen en 3 onthoudingen). De aanvraag van verzoeker hem als hoofddocent te rangschikken adviseert de raad echter negatief (1 voor, 36 tegen en 12 onthoudingen). Voor de motivering sluit zij zich aan bij de motivering van de commissie.

1.2.6. Op 25 juni 1992 beslist de raad van bestuur van de UG "Na onderzoek en bespreking van de dossiers van de betrokken sollicitanten en van de over hen uitgebrachte adviezen" en na stemming (waarbij 24 voor rangschikking als docent en 1 voor hoofddocent) verzoeker met ingang van 1 oktober 1991 te rangschikken als voltijds docent in de faculteit van de geneeskunde.

1.2.7. Met een brief van 30 juni 1992 deelt de rector verzoeker de vorenstaande beslissing mede, met vermelding van de mogelijkheid om hierover gehoord te worden door een speciaal daartoe door de raad van bestuur ingestelde commissie.

1.2.8. Bij brief van 11 juli 1992 vraagt verzoeker de rector door de commissie gehoord te worden.

1.2.9. Met een brief van 20 augustus 1992 nodigt de vice-rector verzoeker uit op 7 september 1992 te verschijnen voor de hoorcommissie belast met het onderzoek van de bezwaren in verband met de rangschikkingen in het ZAP-kader. Tevens vraagt hij verzoeker de nieuwe elementen neer te schrijven waarop hij zich beroept om niet akkoord te gaan met de genomen beslissing.

1.2.10. Op 24 augustus 1992 zendt verzoeker de vice-rector aanvullende elementen die zijn bezwaar tegen zijn niet-klassering als hoofddocent moeten ondersteunen.

1.2.11. Op 7 september 1992 komt de hoorcommissie over verzoeker tot het volgende besluit : "De commissie stelt vast dat de betrokkene gedurende een periode van 25 jaar slechts 2 in aanmerking te nemen publikaties kan voorleggen. De aangehaalde restricties kunnen daar geen sluitende verklaring voor zijn".

1.2.12. Op 29 september 1992 besluit de raad van bestuur na stemming (waarbij 21 voor rangschikking als docent en 1 onthouding) zijn gemotiveerd besluit van 25 juni 1992 tot rangschikking van verzoeker als docent te bevestigen.

2. Overwegende dat als tweede onderdeel van zijn tweede middel verzoeker de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht;

Overwegende dat in zijn betoog volgende argumenten onderscheiden kunnen worden :

1) in het vast benoemd wetenschappelijk personeel is de door verzoeker voorheen beklede graad van faculteitsgeaggregeerde de hoogste graad; nergens wordt duidelijk gemaakt waarom sommige houders van deze graad niet gerangschikt worden als hoofddocent, alleen gerangschikt worden als docent en aldus gelijkgesteld worden met de houders van lagere graden van het wetenschappelijk personeel, te weten werkleiders en eerstaanwezend assistenten;

2) voor het al dan niet rangschikken der faculteitsgeaggregeerden als hoofddocent, werd gesteund op "een op geen enkel criterium gesteund onderzoek van de curricula van de kandidaten ’en op hun functie in de dienst, met nadruk op hun capaciteit tot leidinggeven en tot nemen van verantwoordelijkheden bij belangrijke taken’"; "Wat met deze vage -nooit vooraf vastgelegde noch omschreven- maatstaven van beoordeling verder werd aangevangen is en blijft voor verzoeker een raadsel. In

ieder geval kan dit uit de getroffen individuele beslissing helemaal niet worden afgeleid";

3) "Concreet werd helemaal niet ingegaan op de argumenten van verzoeker, die nogmaals werden ontwikkeld ter gelegenheid van de door de hoorcommissie gehouden zitting.
De hoger geciteerde argumenten die verzoeker naar voren bracht, en die verband hielden met de technologische realisaties die verzoeker op zijn naam had staan, alsook met de waarde van de dienstverlening en het belang van de vervulde zware didactische taken, werden met één enkele volstrekt irrelevante overweging van de kaart geveegd : 'De commissie stelt vast dat de betrokkene gedurende een periode van 25 jaar slechts 2 in aanmerking te nemen publikaties kan voorleggen. De aangehaalde restricties kunnen daar geen sluitende verklaring voor zijn'";

2.1. Overwegende dat blijkens de in 1.1.2. gereproduceerde tekst de raad van bestuur de mogelijkheid heeft gecreëerd dat faculteitsgeaggregeerden alleen als docent en dus niet als hoofddocent gerangschikt zouden worden; dat voorzover verzoeker met zijn eerste argument wil aanklagen dat zij alzo met werkleiders en assistenten gelijkgesteld kunnen worden, hij dus kritiek uitoefent op de beslissing van de raad van bestuur zonder, in het kader van het besproken onderdeel van het tweede middel, aan te duiden waarom naar zijn oordeel die beslissing onwettig is;

Overwegende dat het wel zo is dat wanneer de verwerende partij aan een faculteitsgeaggregeerde slechts de hoedanigheid van docent verleent, zij daarvoor rechtsgeldige motieven naar voren moet brengen; dat de vraag of te dezen de verwerende partij aan die verplichting heeft voldaan, ter sprake komt bij verdere argumenten van verzoeker;

2.2. Overwegende dat niet valt in te zien hoe bij beslissingen als de bestredenen aan de verwerende partij verweten zou kunnen worden dat zij acht heeft geslagen op het curriculum van de betrokkenen; dat zij daarbij vanzelfsprekend criteria moet hanteren, maar dat verzoeker niet doet zien hoe daarvoor geen vrede genomen kan worden met die criteria welke, naar in 1.1.2. en 1.1.3. is gezien, zijn vastgesteld voor de hele rangschikkingsoperatie; dat "capaciteit tot leidinggeven en tot nemen van verantwoordelijkheden bij belangrijke taken" beoordelingselementen zijn die ingepast kunnen worden in bedoelde criteria nu, blijkens het in 1.1.3. aangehaalde artikel 10, van de kandidaat-hoofddocent wordt verwacht dat hij meer nog dan de kandidaat-docent aantoont dat hij actief is op hoog wetenschappelijk niveau, en hij, wat van de kandidaat-docent niet wordt verlangd, zich verdienstelijk moet hebben gemaakt bij het leiden van onderzoekswerk;

Overwegende dat, net zoals bij de beoordeling van verzoekers eerste argument, de Raad moet vaststellen dat met zijn tweede argument wel de vraag open blijft of de verwerende partij rechtsgeldige motieven heeft aangevoerd om verzoeker slechts als docent te rangschikken;

2.3. Overwegende dat met "de hoger geciteerde argumenten" die, naar verzoeker stelt, door de hoorcommissie "van de kaart (werden) geveegd", verzoeker blijkt te verwijzen naar de samenvatting in zijn verzoekschrift van de bezwaren die hij bij die commissie deed gelden tegen zijn niet-rangschikking als hoofddocent; dat die samenvatting als volgt luidt :

"- zijn prestaties bij de uitbouw van het instrumentarium van het Laboratorium voor Standaarddosimetrie; verzoeker heeft hier een aantal instrumenten ontworpen, gebouwd en gecallibreerd, met het oog op ijking van meetapparatuur voor ioniserende straling;

- de realisatie van nog twee andere meetapparaten voor onderzoek;

Ook stelde verzoeker dat hij aanspraak maakt op erkenning van deze prestaties als waardevol wetenschappelijk werk, waarover om specifieke redenen niet werd gepubliceerd (patent, exclusiviteiten van het Laboratorium ...)

Tenslotte was verzoeker terecht van oordeel dat daarnaast ook zijn dienstverlening werd genegeerd en zijn zeer zware didaktische taken werden geminimaliseerd.";

Overwegende dat verzoeker zelf van die bezwaren zegt dat ze "verband hielden met de technologische realisaties die verzoeker op zijn naam had staan, alsook met de waarde van de dienstverlening en het belang van de vervulde zware didactische taken"; dat hij daarmee niet aantoont dat, om hem alleen maar voor een docentschap goed te achten, het ten onrechte was dat eerst de faculteitscommissie (1.2.4. hierboven) en de die commissie bijvallende faculteitsraad (1.2.5. hierboven) tegen hem een geringe wetenschappelijke produktie inbrachten en daarna de hoorcommissie (1.2.11. hierboven) vaststelde dat hij slechts twee publikaties kon voorleggen; dat blijkens de in 1.1.3. gereproduceerde teksten dienstverlening maar als bijkomstig kon worden beschouwd voor de verdiensten op het gebied van onderwijs en wetenschappelijk onderzoek; dat in diezelfde teksten onderwijs -waaronder "didactische taken"- en wetenschappelijk onderzoek als van elkaar onderscheiden criteria worden gehanteerd zonder dat blijkt dat wie aan het ene criterium voldoet ervan ontslagen wordt aan het andere te moeten voldoen; dat verzoeker wel schrijft dat hij aanspraak maakt op erkenning van zijn technologische prestaties als waardevol wetenschappelijk werk, maar toegeeft dat hij over die prestaties niet heeft gepubliceerd; dat in de in 1.1.3. gereproduceerde teksten nu juist de nadruk wordt gelegd op wetenschappelijk werk dat in publikaties wordt veruitwendigd; dat wat de redenen die verzoeker opgeeft voor zijn niet publiceren

ook waard zijn, het een feit blijft dat hij vrijwel niet gepubliceerd heeft;

Overwegende dat de Raad onmogelijk kan vaststellen dat de verwerende partij verzoekers aanspraken tegen alle redelijkheid in heeft getoetst aan de eisen gesteld in de in 1.1.3. gereproduceerde teksten door hem wegens een geringe in publikaties veropenbaarde wetenschappelijke productie het hoofddocentschap te onthouden;

2.4. Overwegende dat de algemene conclusie over het tweede onderdeel van het tweede annulatiemiddel moet zijn dat verzoeker niet heeft doen blijken dat de verwerende partij voor haar ter uitoefening van een discretionaire bevoegdheid genomen beslissing geen rechtsgeldige motieven had;

3.1. Overwegende dat aangaande het verslag van het lid van het auditoraat artikel 24, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als volgt luidt :

> "In voorkomend geval kan het verslag zich beperken tot het middel van niet-ontvankelijkheid of tot het middel ten gronde dat de oplossing van het geschil mogelijk maakt. In dat geval doet de afdeling administratie bij wege van arrest uitspraak over de conclusies van het verslag.";

3.2. Overwegende dat in de onderhavige zaak het bevoegde lid van het auditoraat onder verwijzing naar evengenoemde wetsbepaling zich beperkt heeft tot het gegrond bevinden van het tweede onderdeel van het tweede middel van verzoeker; dat uit het in 2.6. overwogene volgt dat de kamer die conclusie niet kan onderschrijven,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het bevoegde lid van het Auditoraat wordt ermee belast het onderzoek van de annulatiemiddelen af te doen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier mei 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. BORRET.**